

РЕШЕНИЕ

№ 217

гр. Горна Оряховица, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, I СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Тонева

при участието на секретаря Ивелина Анг. Панова
като разгледа докладваното от Павлина Тонева Административно наказателно дело № 20224120200547 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ С. М. Д. останал недоволен и обжалва Наказателно постановление № 35-0000722/26.07.2022 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” гр. Плевен, с което на основание чл. 93б, ал. 7, т. 3 от Закон за автомобилните превози (ЗАВП) му е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 лева, за това, че е нарушил чл. 8, § 2, изр. 2 от Регламент 561/2006 г., във вр. с чл. 4, б. „ж“, второ тире и във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАВП. Поддържа, че наказателното постановление е незаконосъобразно - издадено при нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. Излага, че в АУАН и НП в нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 3, пр. 2 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН не е посочено мястото на извършване на нарушението, а в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 13 от ЗАНН в НП не е посочено пред кой съд подлежи на обжалване. Моли съда да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

ДИРЕКТОРЪТ НА РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ (РДАА) – ПЛЕВЕН счита че атакуваното наказателно постановление е съобразено с материалните и процесуалните правила при издаването му (съпроводителното писмо по на л. 2).

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 06.07.2022 г. жалбоподателят С. М. Д. управлявал съчленено ППС – влекач Ман ТГХ (кат. N3) с рег . № *****и полуремарке (кат.О4) с рег. № *****. Посоченото съчленено превозно средство извършвало обществен превоз на товари (безалкохолни напитки - пепси), видно от товарителница серия А № 0197872/06.07.2022 г. по маршрут от гр. Горна Оряховица до гр. София, видно от пътен лист серия F № 0031105/04.07.2022 г. На същия ден в гр. Горна Оряховица, на ул. „Св. Княз Борис I“, пътен възел Честово водачът бил спрян за проверка от служители на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Плевен. В хода на проверката инспекторите от РДАА – Плевен констатирали, че на 10.06.2022 г. – 11.06.2022 г. водачът Д. е извършил превоз на товари, попадащ в обхвата на Регламент (ЕО) № 561/2006 г. на Европейския парламент и на Съвета с МПС с рег. № *****, оборудвано с дигитален тахограф Stoneridge Electronics 900208R7.6/04R07, в който е използвал дигиталната си карта на водач № 0000000000AZJV000, като за период от 24 последователни часа, който започва от 23:45 ч. на 10.06.2022 г. не е използвал намалена дневна почивка от поне 9 последователни часа. Периодът на работната смяна е от 23:45 ч. на 10.06.2022 г. до 16:59 часа на 11.06.2022 г. – 17 часа и 14 минути, видно от приложените разпечатки от дигиталната карта на водача от 10.06.2022 г. и 11.06.2022 г. по UTC време +3 часа за реално време на територията на Р България. Регистрираната дневна почивка за времето от 23:45 ч. на 10.06.2022 г. до 23:45 ч. на 11.06.2022 г. (за период от 24 последователни часа) е от 6 часа и 46 минути, като е започнала в 16:59 часа на 11.06.2022 г. (със закъснение 2 часа и 14 минути). Тези обстоятелства са били преценени от контролния орган като нарушение на чл. 8, § 2, изр. 2 от Регламент 561/2006 г., във вр. с чл. 4, б. „ж“, второ тире и във

вр. с чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАвП.

За констатираното нарушение инспектор А. Д. М. в присъствието на свидетеля В. А. М. съставил против С. М. Д. Акт за установяване на административно нарушение № 321944/06.07.2022 г. Актът е връчен на Д. същия ден за запознаване със съдържанието и подписан без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са направени писмени възражения срещу акта.

В законоустановения срок П. В. К. – Директор на РДАА – Плевен, определен със Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на министъра на ТИТС за длъжностно лице по реда на чл. 92, ал. 2 от ЗАвП, чл. 189, ал. 12 от ЗДвП и чл. 47, ал. 2 от ЗАНН /л. 14/, издал против С. М. Д. обжалваното Наказателно постановление № 35-0000722/26.07.2022 г., с което на основание чл. 93б, ал. 7, т. 3 от Закон за автомобилните превози (ЗАвП) му наложил административно наказание – глоба в размер на 500 лева, за това, че е нарушил чл. 8, § 2, изр. 2 от Регламент 561/2006 г., във вр. с чл. 4, б. „ж“, второ тире и във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАвП.

НП е връчено на Д. на 11.08.2022 г. Жалбата против наказателното постановление е депозирана на 22.08.2022 г.

В хода на съдебното следствие актосъставителят А. М. и свидетелят В. М. потвърждават описаната в АУАН и НП фактическа обстановка.

Горната фактическа обстановка се установи от съвкупната преценка на показанията на разпитаните свидетели и приетите по делото писмени доказателства. Показанията на свидетелите М. и М. следва да се кредитират като последователни, безпротиворечиви и логични. Същите се потвърждават от останалите приобщени писмени доказателства. Доколкото посочените свидетели не са се намирали в никакви особени отношения с Д., от които да извличат ползи от твърденията си, същите не може да се считат за заинтересувани или предубедени, при което за съда не съществуват основания да не кредитира дадените показания и приема същите за достоверни и правдиви.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи.

Жалбата е подадена чрез наказващия орган в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от лице, което има право да обжалва наказателното постановление и е

изпратена до компетентния съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен от компетентен орган (чл. 189, ал. 1, във вр. с чл. 166, ал. 2 от ЗДвП) и е предявен на нарушителя. На жалбоподателя е била осигурена възможност да изложи възраженията си против констатациите в акта при неговото съставяне и в тридневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган (т. 6 от заповедта на л. 14) преди изтичането на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН и съдържа предвидените в разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН реквизити.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила поради непълно описание на нарушението и неяснота относно мястото на неговото извършване. В АУАН и НП се съдържа пълно, ясно, точно и конкретно описание на извършеното нарушение, на обстоятелствата, свързани с неговото осъществяване, като е посочена и нарушената законна разпоредба. Нарушението е индивидуализирано в максимална степен, с което по никакъв начин не се накърнява правото на защита на жалбоподателя.

Изискването за посочване на място на извършване на нарушението касае не само описанието на същото от фактическа страна, но е и във връзка с чл. 48 от ЗАНН, който определя компетентния да разгледа административнонаказателната преписка орган. В случая се касае за извършване на транспорт при неспазване на изискванията относно намалена дневна почивка, определени в Регламент (ЕО) 561/2006 г., което може да установи нарочна проверка. Предвид спецификата на деянието не може да се определи точно мястото на извършване на нарушението, която хипотеза изрично е предвидена от законодателя в чл. 48, ал. 4 от ЗАНН, поради което неконкретизирането му в АУАН и НП не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не е накърнило правото на защита на жалбоподателя и възможността му да разбере в какво го обвиняват. В случая следва да намери приложение разпоредбата на чл. 48, ал. 4 от ЗАНН, поради което правилно административнонаказателното производство е било образувано от служителите на РДА А - Плевен със съставяне на АУАН и правилно административнонаказателната преписка е разгледана от директора

на РДАА - Плевен, респ. издаденото наказателно постановление изхожда от компетентен орган и не е налице порок на обжалваното пред районния съд наказателно постановление във връзка с изискването за посочване на място на извършване на нарушението.

Неоснователно е и следващото оплакване на жалбоподателя, че в НП не е посочено пред кой съд подлежи на обжалване. Видно от НП в същото е посочено, че подлежи на обжалване чрез наказващия орган пред районния съд по местоизвършване на нарушението. С оглед изложените по – горе съображения и като съобрази, че непосочването на конкретния съд, пред който може да се обжалва НП не е накърнило правото на защита на жалбоподателя, който надлежно го е упражнил, иницирайки настоящото производство, съдът приема, че не е допуснато нарушение на процесуалните правила.

С оглед изложеното съдът приема, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Съгласно чл. 8, § 2 от Регламент (ЕО) № 561/2006 за всеки период от 24 часа след края на предходната дневна почивка или седмична почивка водачът трябва да е ползвал следващата дневна почивка, а ако частта от дневната почивка, която попада в този 24-часов период, е поне девет часа, но е по-къса от 11 часа, въпросната дневна почивка се разглежда като намалена дневна почивка.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства по несъмнен и безспорен начин се установи извършеното от жалбоподателя нарушение. От обективна страна, при извършената проверка на регистрираните от тахографа данни в картата на водача, потвърждаващи се от приложената разпечатка е установено, че за период от 24 последователни часа, който започва от 23:45 ч. на 10.06.2022 г. водачът не е използвал намалена дневна почивка от поне 9 последователни часа. Периодът на работната смяна е от 23:45 ч. на 10.06.2022 г. до 16:59 часа на 11.06.2022 г. – 17 часа и 14 минути. Регистрираната дневна почивка за времето от 23:45 ч. на 10.06.2022 г. до 23:45 ч. на 11.06.2022 г. (за период от 24 последователни часа) е от 6 часа и 46 минути, като е започнала в 16:59 часа на 11.06.2022 г. (със закъснение 2 часа и 14 минути), тоест намалената дневна почивка е намалена с 2 часа и 14 минути. Дали деянието е

извършено умишлено или непредпазливо е без значение съобразно правилото на чл. 7, ал. 1 от ЗАНН.

Фактът на извършване на нарушението, авторството на деянието и вината на нарушителя се установяват по безспорен начин от показанията на свидетелите А. М. и В. М. и приетите по делото писмени доказателства.

След като в 24-часовият период от 23:45 ч. на 10.06.2022 г. до 23:45 часа на 11.06.2022 г. водачът не е ползвал почивка от поне 9 последователни часа (регистрираната дневна почивка е от 6 часа и 46 минути и е започнала в 16:59 часа на 11.06.2022 г.), така, както изискват разпоредбите на чл. 8, §2 от Регламента и от АЕТР, а същата е намалена с над два часа, то АНО правилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 93б, ал. 7, т. 3 от ЗАвП, според която водач, който не спазва изискванията относно намалената дневна почивка, определени в Регламент (ЕО) № 561/2006, в друг нормативен акт или в АЕТР, се наказва за намаляване на времето за намалена дневна почивка: над 2 часа - с глоба 500 лв. Наложено е в абсолютния размер, предвиден от закона и е недопустимо то да бъде изменено.

Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус, не указват на маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По делото не са установени обстоятелства, които обуславят по-ниска степен на обществена опасност на конкретното административно нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Напротив, в случая се касае за деяние с висока степен на обществена опасност, доколкото въвеждането на правилата относно работното време и почивките при управление на МПС и превоза на товари имат за цел да избегнат пътните инциденти и да предотвратят увреждането на човешкия живот и здраве, както и причиняването на материални щети.

С оглед изложените съображения Наказателно постановление № 35-0000722/26.07.2022 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ гр. Плевен следва да бъде потвърдено като законосъобразно.

Водим от изложеното и на основание чл. 63, ал. 9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 35-0000722/26.07.2022 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” гр. Плевен, с което на С. М. Д. от гр. *****, с ЕГН *****, на основание чл. 93б, ал. 7, т. 3 от Закон за автомобилните превози (ЗАВП) е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 лева, за това, че е нарушил чл. 8, § 2, изр. 2 от Регламент 561/2006 г., във вр. с чл. 4, б. „ж“, второ тире и във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАВП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____